

OM LJUSET I TUNNELN OCH FRAMTISTRONS NÄRVARO

Många människor hävdar i denna yttersta tid att de ser "ljuset i tunneln". Särskilt politiker och polisiära utredare, samt tunnelsvarvare under Hallandsåsen.

Det är som man får en aning om den tidiga Palme-utredningens tunnelseende, vilket senare visade sig vara en synvilla och paranoid ambition från en polismästare. Det underjordiska arbetet i moränskikten under Hallandsåsen, visade sig vara mer infekterat av Rhoca-Gill än rent porlande källvatten.

Med andra ord har det tagit tid för att kunna skönja tunnelljuset. I vanliga fall brukar man vittna om ett seende i tunnlar vid livets slut eller i dess omedelbara förlängning. Med andra ord en "nära döden upplevelse". Ändå kan jag inse att de som använder detta uttryck varit var sig nära döden eller livet.

Kanske är det här en metaforisk omskrivning av någonting som osynligt ligger och vilar i det känslomässiga – i våra inre osorterade fält av oro, osäkerhet och ordbrist. Istället för ord tar vi till bilder, omskrivningar, "kenningar", som i de gamla isländska sagorna och naturligtvis finner vi dem i den antik Homeros berömda liknelser.

Härom dagen stod jag i Peterskyrkan och betraktad ljuset från ovan. Jag stirrade upp i taket, ovanför den tunga bronsbaldakinen, och fann att sorlet från alla människor samlades däruppe, som en påminnelse om ett annat liv, en annan värld; men också om att våra försumliga handlingar vilar här ner på jorden, som ett marmortungt altare, där vi kan frambära våra påtvingade offergåvor.

Ty, vi lever i en sårbar värld, där våra tankar cirkulerar kring mänskliga sköldar i det libyska kriget och Natostyrkornas projektiler. Här offras människor på rädslans altare, här har Västerlandet under gynnsamma år samlat ett odemokratiskt beroende; offergåvan har tacksamt tagits emot som olja, förtryck och diktatur. Nu står det libyska folket där självt och vi kan bara rättfärdiga handlingar med ett FN-mandat i ryggen.

De tidigare "synderna" blir alltmer tydliga. Återstår hur vi i det inre och yttre behandlar våra relationer med Storebror Kina. Är vi redan utsålda? Är våra värderingar och demokratiska spelregler redan satta offside i det kinesiska, kapitalist-maoistiska, spelet?

Volvo blir i framtiden en slimmad Trabant-kombi, som en påminnelse om det "effektiva" DDR - en gång ett prisat land från östliga kamrater. Och kanske blir det så att SAAB-bilarna lever kvar i Sverige och Europa, som en påminnelse om ett svenskt förlustföretag, utan egentlig styrning. Ja, för biltillverkarna kan det knappast finnas något ljus i tunneln, då oljan sinar och EMU-ekonomin kollapsar. Elbilarna lyser med sin frånvaro under det att SJs styrelseordförande ondgör sig över ineffektivitet och osynkade samarbetspartners.

I Schweiz lär det finnas tåg som håller tiden även när det snöar. Vad vi nu har med det att göra i Sverige? Studiebesök från svenska politiker kanske? 50.000 sek. ligger och vilar i varje riksdagsmans reskassa. Endast två lär ha besökt Ryssland – två nyfikna nya moderater!

Frågan när nu hur en mustaschprydd partiledare kommer att agera. En viss herre och ledare från Georgien bar även han en förkrossande utstyrsel, även Karl Marx bar denna manliga symbol, som bevis på makt och myndighet. Men det kan ju vila en liten Charlie Chaplin bakom öronen?

Inte undra på att Mona (S) blev oroad över det politiska spelet. Ljuset i tunneln doldes av en kraftfull mustasch, hämtad from trakterna kring kärnkraftverket i Oskarshamn. Dold sprängkraft – med andra ord! Men jag känner för Mona – ingen kunde le så vackert som hon, och hennes ögon tindrade då alliansens politik rann över hennes läppar. Nu blir det andra bullar.

Men jag säger som Kjell-Olof Feldt på frågan om han vet vad som nu kommer att hända: ”Har ingen aning!” Och ljuset i tunneln flyttas åter in i framtidens ovissa bygge!

Hans-Evert Renérius